

Konserwator Dzieł Sztuki

mgr sztuki Izabela Huk-Malinowska
ul. Borówkowa 9, Nowy Świat
80-299 Gdańsk

DOKUMENTACJA KONSERWATORSKA

Autorzy:

- **mgr sztuki Izabela Huk-Malinowska,**
dyplomowany konserwator rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych, zabytkoznawca, dyplomów 1780 i 1672
- **mgr sztuki Anna Kriegseisen,**
dyplomowany konserwator rzeźby kamiennej i elementów architektonicznych, zabytkoznawca, nr dyplomów 1930 i 1717

Dzieło konserwatorskie i dokumentacja chronione prawem autorskim

Nowy Świat czerwiec 2013

Obiekt: sale centrum Usług Informatycznych
Gmach Główny Politechniki Gdańskiej
(poziom 200)

Lokalizacja: ul. Narutowicza 11/12, Gdańsk-Wrzeszcz

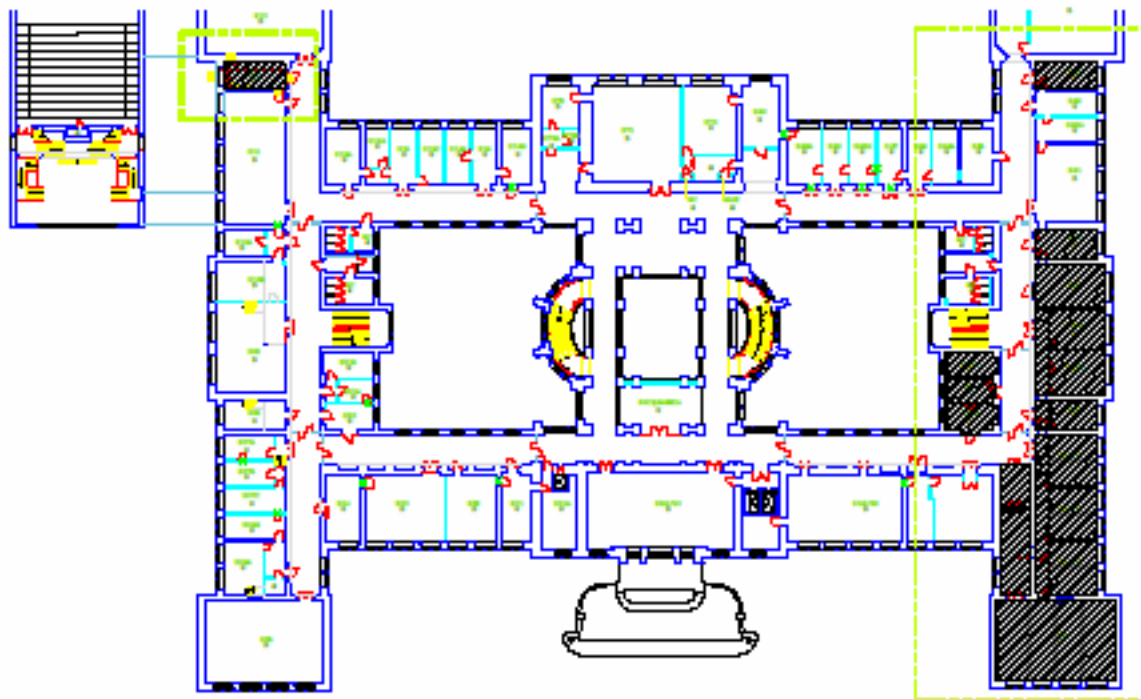
Zakres opracowania: badania konserwatorskie ścian na obecność warstw barwnych

Data opracowania: maj – czerwiec 2013 r.

Podstawa opracowania:

- zlecenie Industria Baltic Group, Al. Zwycięstwa 46/1, 80-210 Gdańsk.
- wizje lokalne i badania konserwatorskie, maj - czerwiec 2013r.
- literatura i źródła: Technische Hochschule in Danzig. Festschrift zur Eröffnung 6.Oktober 1904

Zakres badań:

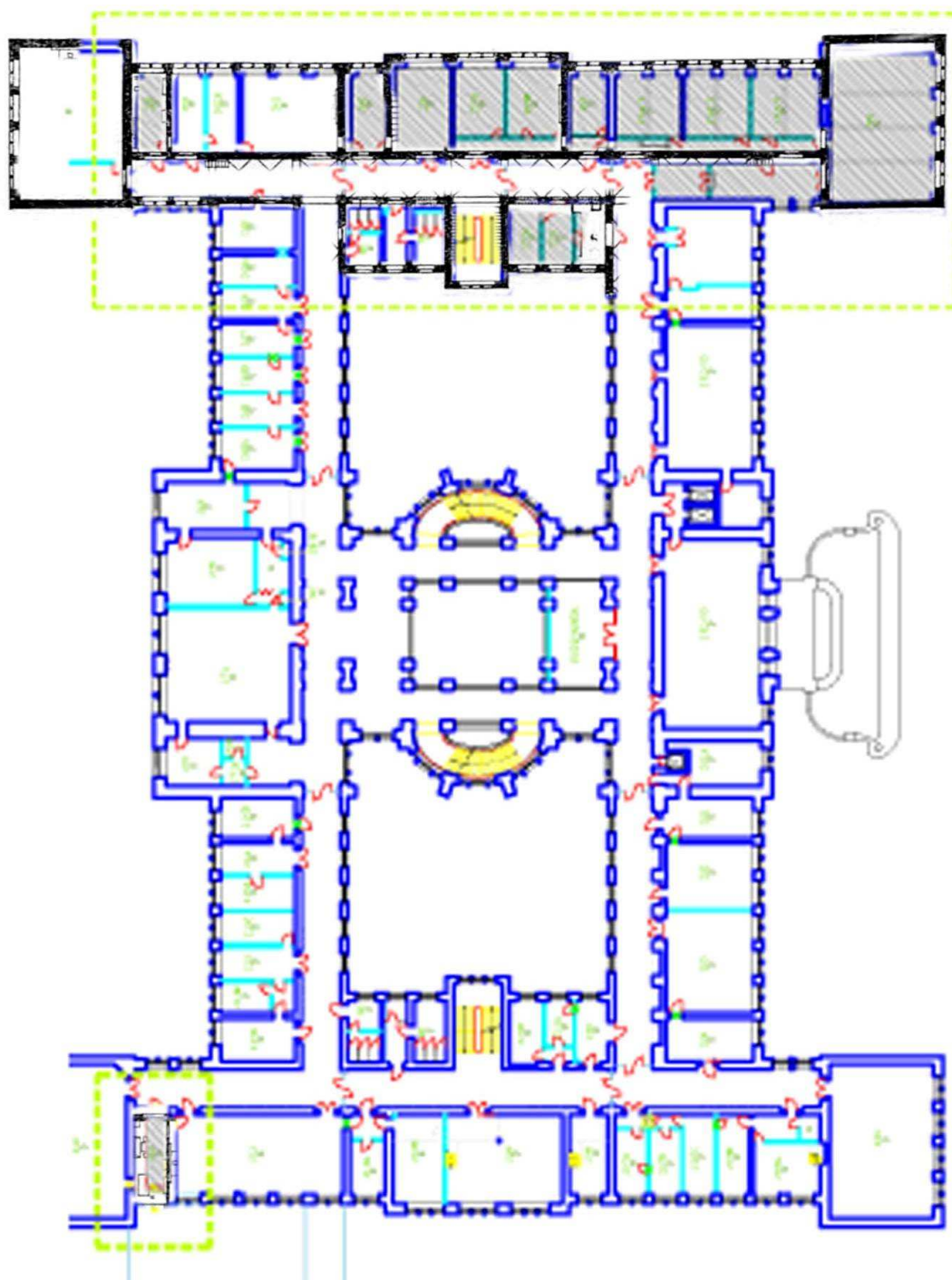

Rzut poziomu 200 z zaznaczeniem pomieszczeń CUI

Przedmiotem badań są sale adaptowane na Centrum Usług Informacyjnych na poziomie 200 Gmachu Głównego Politechniki. Zasadnicza część centrum to szereg niewielkich pokoiów sytuowanych w skrzydle wschodnim gmachu, dostępnych z wąskiego korytarza (sale 256/1, 256/2, 256/3, 257, 258-B-2, 258-A-1, 258-B-2, 259, 260, 263, 273 oraz zamykająca skrzydło sala audytoryjna (255) i, sytuowana w przeciwnym skrzydle, sala 212.

Elementy wystroju stolarskiego i stolarka okienna są przedmiotem osobnego opracowania.

Nałożenie rzutu z projektu i rzutu obecnego z zaznaczeniem obszaru CUI (seledynowa linia przerywana)– widoczne wtórne podziały pomieszczeń.

Sala audytoryjna nr 255

Założona na planie prostokąta, dostępna ze sklepionego korytarza komunikacji ogólnej. Wystrój (drewniane okładziny, meble, obudowy grzejników, obudowy belek stropowych) – w całości wtórny, z okresu powojennego.

W części zachodniej, pod okładziną zachowany fragment pierwotnego tynku, malowanego na kolor jasnego ugru.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa).

Wyniki badań:

W części zachodniej, pod okładziną zachowany fragment pierwotnego tynku, malowanego na kolor jasnego ugru. W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze oliwkowo żółtawym, jasnym – kolor według wzornika Caparol Histolith Umbra gelblich 30, według wzornika Caparol 3D Curry 50

Korytarz prowadzący do sali audytoryjnej

Pomieszczenie na planie prostokąta, sklepione sklepieniem pseudokolebkowym z lunetami.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa),
- kratka wentylacyjna z blachy perforowanej wraz z mechanizmem do uchylania (łańcuszki, kółka, zakrętki).
- kamienne parapety okien (2 szt.)

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki. Sondy wykonano na murowanych ścianach, w obrębie gurtów

sklepiennych, na wysklepkach, na kratce i metalowych elementach mechanizmu uchylania.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Ten sam kolor występuje na sklepieniach i gurtach sklepiennych.

Elementy metalowe (kratki, szyldziki uchwyty malowane były również w odcieniu szarości, zbliżonej do koloru ścian (RAL 7035).

Sale 256/3, 256/2, 256/1

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z sześcioma oknami, dostępne z korytarza prowadzącego do sali 255. W założeniu pierwotnym sala wykładowa, sytuowana prostopadle do 255. Obecnie wtórnie podzielone ściankami na trzy pokoje. Wystrój (drewniane okładziny, meble, obudowy grzejników, obudowy belek stropowych) – w całości wtórny, z okresu powojennego.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa),
- kratki wentylacyjne z blachy perforowanej wraz z mechanizmem do uchylania (łańcuszki, kółka, zakrętki).

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki. Sondy wykonano na ścianach obwodowych, pod oknami, na kratce i metalowych elementach mechanizmu uchylania.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Pod oknami w dwóch miejscach za współczesnymi obudowami grzejników w sondach znaleziono fragmenty zgaszonej czerwieni o brązowym odcieniu.

Elementy metalowe (kratki, szyldziki uchwyty malowane były również w odcieniu szarości, zbliżonej do koloru ścian (RAL 7035).

Sala 257

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z jednym oknem, dostępne z korytarza. Rzut obecny pokrywa się z pierwotnym.

Wystrój (drewniane okładziny, meble, obudowy grzejników, obudowy belek stropowych) – w całości wtórny, z okresu powojennego.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa),
- kratka wentylacyjna z blachy perforowanej wraz z mechanizmem do uchylania (łańcuszki, kółka, zakrętki).

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki. Sondy wykonano na ścianach obwodowych, pod oknem., na kratce i metalowych elementach mechanizmu uchylania.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Elementy metalowe (kratki, szyldziki uchwyty malowane były również w odcieniu szarości, zbliżonej do koloru ścian (RAL 7035).

Sale 258/A, 258/B

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z dwoma dużymi oknami, dostępne z korytarza. W założeniu pierwotnym niewielka sala wykładowa, sytuowana równolegle do 255. Obecnie wtórnie podzielone ściankami na dwa pokoje.

Wystrój (drewniane okładziny, meble, obudowy grzejników, obudowy belek stropowych) – w całości wtórny, z okresu powojennego.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa).

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki. Sondy wykonano na ścianach obwodowych i pod oknami.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Sala 259

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z jednym oknem, dostępne z korytarza. Rzut obecny pokrywa się z pierwotnym.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa).

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Sala 260

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z jednym oknem, dostępne z korytarza. Rzut obecny pokrywa się z pierwotnym.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa)

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Sala 263

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z jednym oknem, dostępne z korytarza. Rzut obecny pokrywa się z pierwotnym.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa).

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Sala 273/A, 273/B, 273/C

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z trzema oknami, dostępne z korytarza. Obecnie dzielone na trzy wąskie pokoje.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa),
- metalowa listwa narożna na styku ścian.

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii, w kolorze oliwkowo żółtawym, jasnym – kolor według wzornika Caparol Histolith Umbra gelblich 30, według wzornika Caparol 3D Curry 50.

Sala 212

Pierwotnie jedno pomieszczenie na planie prostokąta, z jednym oknem, dostępne z korytarza. Rzut obecny pokrywa się z pierwotnym.

Zachowane autentyczne elementy pierwotnego wnętrza:

- tynki ścian obwodowych wraz z warstwą malarską (pierwotnie farba klejowa).

Wyniki badań:

Wykonano odkrywki sondażowe, schodkowe w celu ustalenia pierwotnej kolorystyki. Sondy wykonano na ścianach obwodowych i pod oknem.

W wyniku analizy odkrywek ustalono, że pierwotnie **ściany** malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii w kolorze jasnej szarości – kolor według wzornika Caparol Histolith Eisenoxidschwarz 50, według wzornika Caparol 3D Moos 25.

Podsumowanie wyników:

Po wykonaniu odkrywek i analizie rzutów – pierwotnego i obecnego ustalono, że większość podziałów wewnętrznych pomieszczeń jest wtórna. Kolorystyka ścian w Sali 255 i 273 A, B, C jest jednolita, jasnougrowa. W pozostałych pomieszczeniach ściany malowane były na kolor jasnej szarości. Fragmenty czerwieni pod oknami w obrębie obudów grzejników nie dadzą się powiązać z pierwotnymi warstwami.

Wszystkie ściany malowane były jednolicie, bez wyróżnienia lamperii.

Opisany sposób opracowania ścian jest potwierdzony badaniami przeprowadzonymi wcześniej w salach wykładowych na tym samym poziomie (264 i 263).

Zachowane fragmenty architektury to ściany obwodowe sal i sklepienie korytarza do sali 255.

W żadnej z sal nie zachowały się inne elementy pierwotnego drewnianego wyposażenia niż stolarka okienna i drzwiowa, która jest przedmiotem odrębnego opracowania.

Zachowało się kilka krutek wentylacyjnych – malowanych tak jak ściany.

WYTYCZNE KONSERWATORSKIE DO POWŁOK MALARSKICH

Ze względu na wartości zabytku i czytelne okrywki proponuje się podczas remontu obiektu rekonstrukcję wystroju malarskiego poszczególnych pomieszczeń w podobnej kolorystyce, ewentualnie w jaśniejszej tonacji barwnej.

Jednocześnie zaleca się, w celu uzyskania szlachetnego wyglądu warstwy malarskiej, na przygotowanej powierzchni ścian nałożenie szlamującej farby krzemianowej.

Użyta farba szlamująca dedykowana do wnętrz powinna być na bazie silikatowej zgodnie z DIN 18 363, do egalizacji niejednorodnych podłoży, np. starych, zarysowanych podłoży z naniesionymi poprawkami lub różnicami w strukturze.

Proponowana farba nadaje podłożu chropowatość uzyskując strukturę przypominającą tynk tradycyjny. Powinna cechować się następującymi właściwościami:

- paroprzepuszczalna,
- nie zawierać rozpuszczalników, środków zmiękczających, biocydów,
- niepalna,
- mineralno-alkaliczna, zatrzymuje porost grzybów i pleśni,
- dobrą przyczepnością,
- mineralnie matowa, bez połysku,
- współczynnik oporu dyfuzyjnego: $S_d < 0,02 \text{ m}$

Końcowym etapem prac malarskich będzie nałożenie powłoki malarskiej przy użyciu uniwersalnej farby żolowo-silikatowej do wewnątrz zg. z PN-EN 13300 (spełnia również wymagania normy DIN 18363, 2.4.1. jako farba dyspersyjno-silikatowa).

Powinna cechować się następującymi właściwościami:

- nie zawierać rozpuszczalnika,
- nie zawiera zmiękczaczy (plastyfikatorów),
- Wysoką paroprzepuszczalnością,
- przyjazna dla środowiska,
- odporna na ścieranie i na szorowanie na mokro (zg. z EN ISO 11998): klasa 2
- niski skurcz,
- dobrymi właściwościami kryjącymi,
- ekonomiczna w użyciu,
- niepalna (wg DIN 4102 klasa materiałów budowlanych A2),
- nieprzyjazna dla pleśni,
- antyalergiczna,
- udziałem części organicznych: $< 5\%$
- ciężarem właściwy: ok. $1,45 \text{ g/cm}^3$
- współczynnikiem oporu dyfuzyjnego: $S_d < 0,01 \text{ m}$ (odpowiada współczynnikowi przenikania pary wodnej: $V > 2000 \text{ g/m}^2\text{d}$) klasyfikacja zgodnie z PN-EN 13300
- połyskiem przy 85°
- maksymalna wielkość ziarna (zgodnie z EN 21524): drobna
- współczynnik kontrastu (zdolność krycia) zgodnie z ISO 6504-3(przy wydajności $7 \text{ m}^2/\text{l}$): klasa 1

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Ściany

1. Oczyszczenie powierzchni z wtórnych powłok malarskich.
2. Szpachlowanie szczelin i wyrównanie podłoża.
3. Malowanie farbą szlamującą.
4. Malowanie końcowe - poprzedzone wykonaniem prób kolorystycznych – według projektu, farbą lateksową) lub silikonową (na bazie krzemianów).

Elementy metalowe

1. Usunięcie wtórnych powłok malarskich, chemicznie (mieszanina rozpuszczalników organicznych), z doczyszczaniem mechanicznym za pomocą precyzyjnych narzędzi (skalpele, mikrowiertarki).
2. Zabezpieczenie metalu powłoką antykorozyjną.
3. Malowanie farbą dwuskładnikową, chemoutwardzalną (w przypadku konstrukcji wsporczej – farba musi spełniać normy p poż.).

Elementy kamienne – parapety

1. Chemicznie oczyszczenie powierzchni kamienia (mieszanina rozpuszczalników organicznych), z doczyszczaniem mechanicznym za pomocą precyzyjnych narzędzi.
2. Uzupełnienie ubytków żywicami poliestrowymi.
3. Woskowanie i polerowanie powierzchni kamienia.

Sporządzenie dokumentacji powykonawczej, zgodnie ze standardami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 lipca 2011 w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych (Dz.U.nr156, poz.987)

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA

		<p>korytarz do sali 255, fragment gurty sklepienia Pierwsza warstwa: szarość</p>
		<p>korytarz do sali 255, fragment nadproża Pierwsza warstwa: szarość</p>
		<p>korytarz do sali 255, kratka wentylacyjna Pierwsza warstwa: szarość</p>

	<p>Sala nr 256</p> <p>-fragmenty zgaszonej czerwieni pod oknem</p>
	<p>Sala nr 256</p> <p>-fragmenty zgaszonej czerwieni pod oknem</p>
	<p>Sala nr 258</p> <p>fragment ściany i kratka wentylacyjna:</p> <p>Pierwsza warstwa: szarość</p>
	<p>Sala nr 258</p> <p>Fragment ściany, pierwsza warstwa : szarość</p>

	<p>Sala nr 273</p> <p>Fragment ściany pod oknem, pierwsza warstwa: jasny ugier</p>
	<p>Sala nr 273</p> <p>Fragment ściany, pierwsza warstwa: jasny ugier:</p>
	<p>Sala nr 273</p> <p>Fragment ściany, listwa narożnikowa, pierwsza warstwa: jasny ugier</p>
	<p>Sala nr 212</p> <p>Fragment ściany, pierwsza warstwa: jasna szarość</p>

	<p>korytarz do sali 255, kamienny parapet</p>
	<p>korytarz do sali 255, kamienny parapet, fragment</p>
	<p>Sala audytoryjna nr 255 Drewniany parapet z metalową kratą, Pierwsza warstwa: szarość</p>
	<p>Sala 260, kratka wentylacyjna</p>

	<p>Sala 263</p> <p>szyldzik do przytrzymania łańcuszka mechanizmu uchylania kratek</p>
	<p>Sala 260</p> <p>łańcuszek mechanizmu uchylania kratek</p>
	<p>Sala audytoryjna nr 255,</p> <p>Wtórna drewniana obudowa</p>
	<p>Sala audytoryjna nr 255</p> <p>Oryginalna ściana pod wtórna drewniana obudową</p>

UNIwersytet MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

Wydział Sztuk Pięknych

nazwa jednostki organizacyjnej uczelni

DYPLOM

Pan(i) Izabela Urszula Huk-Malinowska

imię i nazwisko

urodzony(a) dnia 30 kwietnia 1968 roku

w Gdańsku

odbył(a) studia wyższe magisterskie 5-letnie

na kierunku Konserwatorstwo i Muzealnictwo

w zakresie konserwatorstwa

z wynikiem dobrym

i uzyskał(a) w dniu 12 czerwca 1992 roku

tytuł magistra

/-/J.Tajchman

Dziekan

Toruń

/-/S.Kalembka

Rektor

dnia 12 czerwca 1992 r.

(nazwa miejscowości)

Izabela Huk-Malinowska

(podpis posiadacza dyplomu)

Nr 1672

(numer dyplomu)

MEN-I-3b SW ZP UMK

Na oryginale dyplomu odcisnięto dwie okrągłe pieczęcie z godłem państwowym i napisem Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu jedna o średnicy 36 mm na narożniku fotografii, druga o średnicy 20 mm w miejscu między podpisem
Zgodność niniejszego odpisu z oryginałem stwierdzam

Kierownik Sekretariatu Uczelni

Za zgodność odpisu z oryginałem

B. Nowakowska
mgr Bernarda Nowakowska

Toruń, 20

Toruń

(nazwa miejscowości)

dnia 12 czerwca 1992 r.

DYPLOM
UKOŃCZENIA STUDIÓW

(ODPIS)

UNIwersytet MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

Wydział Sztuk Pięknych
nazwa jednostki organizacyjnej uczelni

DYPLOM

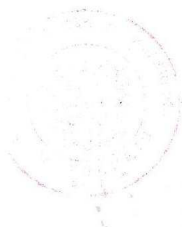

Izabela Urszula Huk-Malinowska
(podpis posiadacza dyplomu)

Nr 1780
(numer dyplomu)

Pan(i) Izabela Urszula Huk-Malinowska
imię i nazwisko
urodzony(a) dnia 30 kwietnia 1968 roku
w Gdańsku
odbył(a) studia wyższe magisterskie
na kierunku Konserwacja i Restauracja
Dzieł Sztuki
w zakresie konserwacji i restauracji
rzeźby kamiennej i elementów
architektonicznych
z wynikiem dobrym
i uzyskał(a) w dniu 20 czerwca 1994 r.
tytuł magistra sztuki

/-/ J. Tajchman m.p. A. Jamiołkowski
Dziekan Rektor
Toruń 20 czerwca 1994 r.,
dnia

Zgodność z...
Toruń 94.11.04
H
Barbara Głuchowska

DYPLOM
UKOŃCZENIA STUDIÓW
(Egzemplarz do akt)